

IPO VM 2001

Tirsdag den 11. september var stor rejse dag. Først var jeg på arbejde i seks timer. Tiden sneglede sig afsted, men da sidste time startede var der et fjollede grin på mit ansigt, der var svært at holde nede. Huset stod med oppakning alle vegne og så snart Per kom hjem blev bilen proppet til. Kendo skulle have bagage rummet uden bur men måtte dele pladsen med noget af bagagen for at have plads til Thomas og hans pikpak. Klokken var 15.15 da vi stak afsted, lidt senere end planlagt, men Thomas havde ringet og sagt at han skulle til dyrlæge med en hund og muligvis blev lidt forsinket. Han var dog klar da vi ankom til Grønhøj, og kunne fortælle det forfærdelig, at han havde lige set billeder af to fly, der fløj ind i World Trade Centre i New York!!!! Vi fulgte med i de skrækkelige begivenheder i radioen indtil grænsen og Tysk radio overtog æteren.

Rejsen var problemfri bortset for regn i læssevis og en omkørsel syd for Hamborg. Pludselig bakkede alle bilerne lige ved en afkørsel. Vi bakkede med og fulgte strømmen. Der blev holdt pauser ca. hver anden time hvor vi mødtes med Finn Rytbo der, traditionen tro, skulle ned at se VM. Han kørte helt alene. Vi var glad for, at vi var tre til at skiftes til at køre. Han var virkelig sej!!

Thomas skulle sættes ind i auto piloten og diverse andre små spidsfindigheder ved bilen, da det var hans tur til at køre. Efter et stykke tid opdagede han og jeg en underlig lyd ved bilen. Thomas konstaterede at den kom ca. hver 150m., jeg pillede ved CD

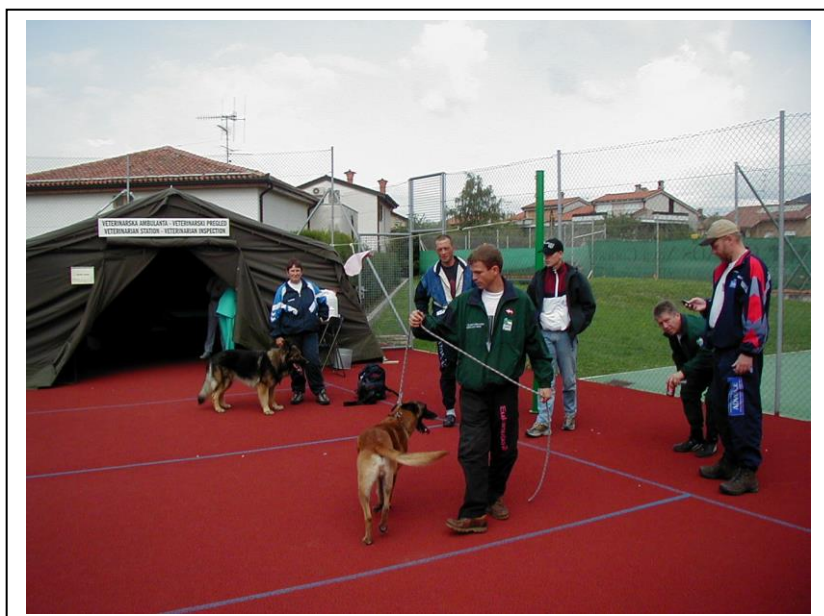

afspilleren for at se om det var den der peb. Pludselig kom der en tør kommentar fra bagsædet, "Hvad med at slukke for bagrude viskeren"!!!

Klokken 9.50 rullede vi ind til vores hotel. Vi skulle vente lidt på at få vores værelse. Det skulle først gøres ren. Vi forsøgte at ringe til hold kaptajnen, Finn Bertelsen men han svarede ikke. Det viste sig, at han var ud at gå spor med resten af holdet! Henrik H, lovede at tage mig med senere på dagen, så Kendo kunne få et par drifts-spor. Finn Rytbo ankom først 2 timer senere, da han havde taget en anden rute og var kørt over bjergene!

Eftermiddagen gik med træning på en lokal træningsplads. Der var god stemning, trods det at Amerikanerne, der skulle have banen før os, var forsinket i deres træning og gjorde, at vi kom først til en halv time efter tidsplanen. Heldigvis var der ikke nogen efter os, så vi kunne bruge alt den tid vi behøvede. Det var kun John og jeg, der gjorde brug af Thomas, de andre havde deres egen figurant, Jørgen, med. Det måtte de også selv om. Jeg bad Thomas om at bruge højre ærme og det gik helt i kage første gang! Kendo kunne ikke finde ud af noget som helst! Meget deprimeret, tog jeg en tur mere og hel garderede for fejl. Det gik meget bedre, men vi var enige om at håbe, at højre arms figuranten ikke vil blive udtaget i morgen.

Tilbage på hotellet gik Thomas op for at sove et par timer, mens Per og jeg fulgtes med Henrik H ud til sporarealet for at lave et par driftsspor. Kendo synes vist det var meget let, så jeg var meget fortrøstningsfuldt. Thomas havde heldigvis ikke låst sin dør, for han hørte slet ikke, da jeg bankede på døren som aftalt. Jeg skulle faktisk helt ind og ruske i ham!

Vi tog i byen sammen for at spise, og Henrik H og Thomas bestilte to hovedretter - de var sulten! Det var meget billigt. Vi havde været i byen om formiddagen, for at få hævet nogle af Slovenernes matador penge, tolarer. Der gik nok 30 tolar på en kroner, så det var nogle

store beløb man kom af med.

Vi stod op tidligt den næste morgen og tog ind på stadion efter morgenmaden - tørt brød og kolde hårdkogte æg! Vi havde tid på banen klokken 8.30 til 8.55. Der havde været heftige diskussioner om vores strategi, for at sikre at alle kunne få så meget tid som mulig på banen. John havde tidligere været udsat for én, der tog flere runderinger og derved forhindrede ham i at få prøvet det han havde brug for, tiden løb simpelthen ud! Heldigvis kom vi til en halv time før beregnet og fik derved noget ekstra tid. Det var i øvrigt tiltrængt, da næsten alle havde runderings problemer! Kendo kunne ikke finde andet skjul, men ville løbe rundt om springbrættet i stedet for! Henrik N sprang i sine bukser og stillede sig ind i toeren, og efter tre forsøg var problemet løst. Springbrædderne blev i øvrigt fjernet helt under gruppe C, men det kunne vi jo ikke vide!

Vi var tilsagt dyrlægekontrollen klokken 13.00, men Tommy fandt ud af at vi kunne komme til med det samme. Så havde vi hele dagen til os selv, indtil prøvehundene skulle på banen. Henrik N var desværre smuttet ned i byen, men heldigvis kunne vi komme til alligevel.

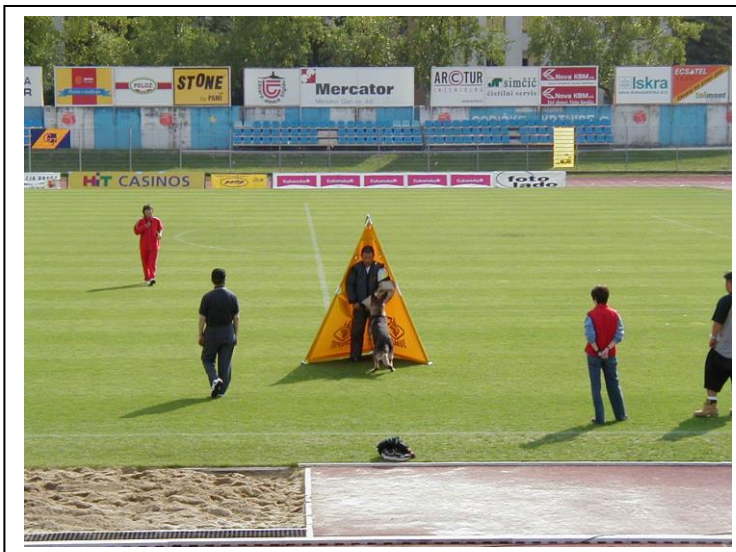
Tommy var noget bekymret, fordi han havde set flere hunde der fik påsat mundkurve før de blev undersøgt. Hans hund havde aldrig haft en mundkurve på før. Det viste sig ikke at være et problem, de spurgte blot om hunden var omgængelig, og det var de. Dyrlægerne var meget grundig. De spurgte til alt muligt, følte hunden over hele kroppen, kikkede i ørene og øjnene, så tænderne efter samt lyttede til hjertet og lungerne. Selv neglene blev set efter! Da vi

Det viste sig ikke at være et problem, de spurgte blot om hunden var omgængelig, og det var de. Dyrlægerne var meget grundig. De spurgte til alt muligt, følte hunden over hele kroppen, kikkede i ørene og øjnene, så tænderne efter samt lyttede til hjertet og lungerne. Selv neglene blev set efter! Da vi

var færdige var der ikke kommet flere, så jeg bad om lov til at få taget et billede af hunden på bordet!

Vi satte os op og kikkede lidt på konkurrenterne der prøvede banen. Bagefter tog hver til sit for at pleje sine nerver. Tommy og Henrik tog ud og gik spor og John og jeg, og vores trofaste hjælpere, tog ud på banen for at lave lidt mere C. De havde kaffe og vi havde kiks med, hyggeligt. Da vi var ved at være færdige kom der nogle andre som vi troede skulle træne. Jeg var ved at klippe Kendos negle. Det viste sig at være officials, der skulle udvælge figuranterne til konkurrencen. Vi blev pænt bedt om at gå. Det skulle vi ikke have lov til at overvære.

Vi skiftede tøj inden vi tog ind til stadion for at overvære prøvehundene klokken 17.00. Der skulle være indmarch kort efter. Oh, ak og ve, det var højre arms figuranten de havde udvalgt, så vi, John og jeg, besluttede at panik træne dagen efter hvis lodtrækningen tillod det.

Hundene blev hentet derefter og vi linede op til højre for stadion. Små skolebørn holdt skilte med landenes navne på, og skulle gå foran hvert hold. Thomas bar flaget (uden top). Der var ikke nogen der var interesseret i at gå tæt ved Henriks rottweiler, så jeg tilbød at tage pladsen. Kendo var lige glad med at hunden stirrede

på ham og det endte med at Asso ligefrem opfordrede den langhårede til leg! Der var ellers en doberman på nabo holdet der havde diskuteret højlydt med Asso! Vi blev ført ind af pigegarden og et messing orkester. Det var et flot syn med alle 20 landes flag og ens klædte hold. Der blev holdt taler og et minuts stilhed for Amerikanerne. FCIs flag blev ført ind og hejst op i flagstangen i helt OL stil. Så marcherede vi ud alle sammen igen. Kendo opførte sig eksemplarisk og var meget tændt på mig under ind og udmarchen. Det lovede godt for lydigheden!

Lodtrækningen skulle foregå i en sportshal, "The HIT Sport Center", lidt derfra, faktisk ud ad den vej hvor sporarealet lå. Thomas viste sig at være fantastisk som stifinder og førte os nemt derhen. Hvert land havde sit bord at sidde ved og op på scenen stod der et bord

med mange spændende poser. Efter en rum tid startede seancen. Finn havde været til team møde om eftermiddagen, og der havde man trukket lod om rækkefølgen. Vi nummer tre. holdene op på hvert deltager I posen var der den lokale hvid start nummer tiderne påtrykt, knap som skulle "sørgebind",

lodtræknings havde fået Efter tur gik scenen og valgte en pose. en flaske af vin, vores med start og en sort bæres som igen i respekt

for alle de omkomne ved terror handlingerne i Amerika. Jeg tror nok alle var tilfredse med deres lodtrækning. For min part betød det, at jeg

skulle gå spor tidligt om fredagen og B og C henholdsvis klokken 7.40 og 11.50 om lørdagen. Man kunne håbe på masser af dug. Vi brød op ret hurtigt efter endt lodtrækning, og kørte tilbage til hotellet. Vi satte os ind i restaurationen og fik noget at spise. Jeg tog en let pasta ret. Jeg ville tidligt i seng for vækkeuret skulle ringe meget tidligt den næste dag!

Efter et hurtigt bad og grundig hundeluftning, men ingen morgenmad, kørte vi ind til stadionet, hvor der var arrangeret et specielt holdeplads for de der skulle ud til sporet. Vi holdt lige bag ved sporbilen. Finn Rytbo hængte sig bagefter. Vi kørte ad smalle bjergveje helt op på toppen af bjerget. Her standsede vi ved et lille hus og fik at vide, at vi skulle gå resten af vejen. Trængende er man altid lige før det går løs, og der var et toilet! To fodpladser og et hul i jorden i mellem! De to andre deltagere i min gruppe var kommet og vi hilste på dem. Vi skulle trække lod ved at vælge en nålepude, som vi måtte beholde som souvenir. På min stod der B, altså nr. to. Finnen skulle gå først og Vicky efter mig. Vi fik besked på at hente vores hunde og følge med. Vi gik dog ikke langt men måtte stå temmelig længe før det var vores tur. B dommeren kom og hilste og checkede øretatoveringsnummeret. Mens vi ventede blev Kendo beundret af nogle af hjælperne. Efter en halv times vente tid blev vi ført ind på en mark og hen til den Franske dommer. Han fortalte at han havde været i Danmark som holdleder for det franske hold til FCI VM i 1991 i Roskilde. Sporet startede i relativt kort grønt græs, og Kendo optog færten fint. Første genstand lå langt ude, men blev påvist korrekt. Første langside var meget lang og gik næste helt op til læ hegnet. Jeg var overbevist om at sporet gik til venstre, da der var grønt der også, mens det var højt og tørt græs til højre for os. Han knækkede til højre og jeg fulgte med. Længere fremme var der et lille mark med grønt græs igen men kun ca. 50 m. bred og hundrede skridt lang. Sporet knækker sikkert her i det høje tænkte jeg, men nej, Kendo fortsatte ind i det grønne og helt hen til læhegnet før han knækkede igen. Han var noget urolig i søget lige her, men fandt knækket og fortsatte. Her lå anden genstand der blev påvist lidt skævt. Det grønne gik over i noget højt visen græs igen og jeg regnede med at vi skulle forbi et hegnspæl og ind i dette. Nej, nej, han knækkede igen, lige ved hegnspælen og fortsat over det grønne og ind i noget visent ukrudt der nåede mig til midt på låret! Lidt uro igen her, men han fandt sidste knæk selvstændigt og fortsatte ned til sidste genstand som blev påvist perfekt. Jeg var nu så forvirret, at jeg vendte mig mod dommeren, efter at have puttede genstanden i lommen, og

spurgte, om vi var færdig nu. Det var vi og bedømmelsen lød på 93 points! Lækkert. Per havde filmet lidt af sporet, men da de ikke måtte gå med var det svært at få det hele med.

Vi skyndte os at køre tilbage til stadionet i håb om at nå at se Tommy Eskildsen og Hard i deres B program. Vi så kun det sidste og det rakte til 92 points. Han var meget skuffet. Henrik Hjort og Lobo var kørt ud til sporet lige som vi kom tilbage og opnåede 88. Henrik Neumann var op i B med Asso og var godt tilfreds med sine 80 point. Han havde i øvrigt et rigtig dejligt indstilling til hele arrangementet. Ingen høje forventninger og glæde ved det opnåede. Tilfreds med blot at have været med!!! Tommy opnåede 89 i C og var igen yderst skuffet! John og jeg kørte ud for at øve med Thomas som højre arms figurant. John havde et transportabel skjul med som vi satte nede ved 6. skjul. Lewis havde tydelig flere problemer med det end Kendo. Jeg var dog lige ved at terpe et ligegyldigt skjul som Kendo ikke kunne få øje på, indtil jeg tog mig selv i det og nøjedes med 5 og 6. skjul. Dorte nævnte det for mig senere og sagde, at hun var imponeret over mit valg. Andre hundeførere ville have banket hundene til det sagde hun, til ingen nytte! Det gav sig til at regne, og vi satte os ind under klubbens veranda og snakkede om et el kursus der skulle holdes i Tyskland og som gav kompetence til at bruge og instruere i brugen af midlet på træningspladser! Efter endt træning tog vi tilbage for at se Henrik og Asso i silende regn og torden i C. 85 points gav det.

Vi nåede tilbage i tide til at se Henrik og Asso i C lave 85 i forrygende tordenvejr! Vi spiste sammen på hotellet igen sammen med Mogens Bechmann og frue. Hyggeligt.

Lørdag morgen skulle jeg op i lydighed klokken 7.40, så gårsdagens procedure gentog sig. Thomas gik med ned og hentede hunden da tiden var inde, mindede mig om mit tyggegummi og tog bolden uset af Kendo. Per var klar med videoen. Det gik faktisk fint bortset for stå øvelsen i gang hvor han vendte sig om, da jeg gik tilbage til ham, og fremad sendelsen hvor han snød sig til at løbe videre, da publikum klappede begejstret, fordi han dækkede i løbsretning efter ca. 70 skridt. Dommeren havde bestemt, at alle skulle først give kommandoen efter ca. 60 skridt! Pyt, jeg var tilfreds med vores 88 points. Vicky, min makker, fik 89. Kendo blev sat i bilen igen og da han blev hentet 4 timer senere, sov han så tungt at han havde hænge øjne!! Jeg var lidt bekymret for om jeg kunne vække ham.

Ingen problem med det, han var helt på dubberne! Vi kom ind på banen. Begge spring bræt var fjernet og der var ingen problemer med

runderingen, lidt bred men ellers fint. Standhals og bevogtningen gik fint, han ramte ærmet med snuden, da han skulle begynde at gå, men ellers perfekt. Afhentning gik også fint men han var lidt svært at flytte ud til pletten hvorfra flugten skulle påbegyndes. Han gik godt i og bremsede flot men manglede den allersidste dybde i grebet. Slap fint og bevogtede flot men fik dårlig bid ved overfaldet. Han korrigerede ind og slap igen fint, men tog et lille nap i ærmet lige før jeg var inde ved ham. Desværre sad han lidt langt fra mig inden rygtransporten og figuranten tog kun to skridt før han drejede til venstre, så Kendo var allerede meget løs inden øvelsen var rigtig begyndt. Min fejl! Dommeren gik meget langt fremme og det så Kendo som en konkurrence om hvem der skulle fange figuranten. Han gik meget langt fremme. Overfaldet og slippet samt bevogtningen var ellers flot. Så var det ned til modprøven. Figuranten gik fra banen og vi indtog vores plet. Nummer to figurant kom frem fra skjul nr. to og Kendo fik øje på ham, hvad flere andre hunde ikke havde! Modprøven var så flot som den plejer at være og publikum brød ud i begejstrede klapsalver. Desværre gik figuranten bare ind i ham i overfaldet og selv om han vred sig for at komme til, måtte Kendo tage tyndt ved oven fra og så korrigere ind bagefter. Slippet, bevogtningen, afvæbningen og indetransporten var alle fine. Dommerens pointtal lød på 87 men Per og Mogens havde ham til 92. Skidt med det. Nu havde vi bestået vores VM med 268 points!

John kom hjem fra sporet med 97. Henrik Hjort lavede B og C til henholdsvis 89 og 82 og sluttede på 259. Vi var enige om, at nu kunne vi to rigtig slappe af! Sidst på eftermiddagen kom Tommy tilbage med 91 på sporet. Han sluttede så på 272. Vist ikke lige det han havde drømt om! Efter dagens konkurrence tog vi over på øvebanen ved siden af stadionet for at hjælpe John og Lewis. Det var en kunst tennisbane!

Aftensmaden indtog vi på hotellet igen, men denne gang uden Henrik Neumann. Han var taget i byen for at spise med sine venner. Michael skulle komme forbi med kørepenge til Thomas så han kunne betale for værelset, men han havde kun et par tusinde tolarer med!!! Så, da vi forlod hotellet for sidste gang søndag morgen efter morgenmaden, blev Thomas' pas tilbageholdt. Michael tog derude senere på dagen og betalte og fik passet. Sikke noget

rod!

Henrik og Asso gik spor tidligt på formiddagen og med 77 sluttede han sit første VM med 242 points. Han var godt tilfreds. Nu manglede vi kun John. Det blev til 89 i B og kun 81 i C. Lewis kunne især ikke lide højre ærmes figuranten og på et tidspunkt bevogtede han helt omme bag ryggen på manden! Synd! Men skidt, nu var vi alle sammen færdig og for første gang i mange år havde hele holdet bestået i alle tre discipliner! Michael havde givet os nogle øl og vi tog en afslutningsbajer på parkeringspladsen.

Ret meget mere er der ikke at fortælle. Vejret var meget kedeligt den dag. Vi gik i regntøj og gummistøvler hele tiden. Og som dagen gik, blev det værre og værre! Ingen af os glædede sig til at stå i silende regn i flere timer til præmieoverrækkelsen. Men heldigvis bestemte arrangørerne at rykke ceremonien inden dørs i hallen hvor den store video skærm havde stået hele arrangementet igennem. Det blev så gennemført uden hund bortset for de tre første. Der var simpelthen ikke plads derinde. Vi stillede op med flag og det hele, denne gang med toppen på!

Hvem der vandt? Det gjorde Knut Fuchs, fra Tyskland med sin malinois, for anden år i træk!!! Nr. to var også fra Tyskland også med en malinois. Nr. tre var en Italiener med en schæferhund. Min placering? Kendo og jeg blev nr. 40 seks pladser bagved Tommy og tre pladser foran John. Det danske hold blev nr. 8.

Hjemturen gik problemfrit. Vi skiftedes til at køre og sove. Thomas blev læsset af på Flyvestationen og det var kun efter kraftig

overtalelse fra Thomas' side ved hovedvagten, at vi fik lov til at køre ham ind til gården - forhøjet beredskab på grund af terror handlingen i USA.

Vi var hjemme på Breumvej ved tolv tiden. Så stod det på rengøring af huset inden Reg og Gabi ankom med Kirstin og Leif! Sikke et liv!

Det var en herlig tur. Holdet fungerede godt sammen og bakkede hinanden fint op. Det var nogle hyggelige fyre at være afsted med, ikke mindst Coach Thomas!

Resultaterne:

Tommy Eskildsen m. Daneskjold Hard	91	92	89	: 272	34
Pat Funnell m. Degn's Kendo	93	88	87	: 268	40
John Jabina m. Jabina Lewis	97	89	81	: 267	43
Henrik Hjort m. Daneskjold Lobo	88	89	82	: 259	56
Henrik Neumann m. Asso	77	80	85	: 242	69